

Οι αντί- Σύριζα φίλοι μου

28/Αυγ/2018 00:03

Του Μανόλη Καψή

Έχωκι εγώ αντί-Σύριζα φίλους. Πολλούς. Μάλλον οι περισσότεροι, ή για την ακρίβεια όλοι... Παλαιοί ρηγάδες οι περισσότεροι, ακούνε Σύριζα και βγάζουν σπυράκια. Μέχρι και ενοχές έχουν ορισμένοι. Όποτε λοιπόν προσπαθώ, έστω με βαριά καρδιά, να τους πείσω ότι πρέπει να βάλουμε τέλος στην πόλωση και τον διχασμό που μας κληροδότησε ο Σύριζα και ο Αλ. Τσίπρας, συναντώ τοίχο. Όποτε (με πολύ δυσκολία) διατυπώνω την θέση ότι πρέπει -για να πάμε μπροστά- να αναζητήσουμε συναινέσεις και να υπάρξει εκτόνωση, πέφτω σε ντουβάρια.

Να, για παράδειγμα οι φίλοι μου από το Mega. Οι πολλοί φίλοι μου ανάμεσα στις 400 οικογένειες που έμειναν στον δρόμο, που έχασαν τις δουλειές τους, όταν μπήκε λουκέτο στο κανάλι. Δεν ξεχνούν το μίσος του Σύριζα για τον σταθμό, το βίντεο κλιπ με τους ανθρώπους του Mega που διάνθιζε τις επαναστατικές συνεδριάσεις της ΚΕ του Σύριζα. Δεν ξεχνούν την αποκάλυψη Καρτερού ότι "αυτοί έσπρωξαν το Mega στη χρεοκοπία". Και δεν είναι καθόλου πρόθυμοι να τους συγχωρήσουν. Ούτε τον Καρτερό, ούτε τον Παππά, ούτε τον Σκουρλέτη, που θυσίασαν 400 οικογένειες στο όνομα των πολιτικών τους σκοπιμοτήτων. Άντε να πείσεις τον Θανάση, που από τεχνικός στο control, δουλεύει part time ταμίας σε σούπερ μάρκετ στην Παλλήνη (και αυτός είναι από τους τυχερούς...) ότι ο Σύριζα έγινε κανονικός.

Έχωκαι φίλους στην πολιτική. Ανθρώπους έντιμους, αξιοπρεπείς, μορφωμένους, οικογενειάρχες, που είχαν και έχουν την φιλοδοξία να βοηθήσουν με τη δουλειά τους τη χώρα να πάει μπροστά. Και που τώρα αντιμετωπίζουν τον Εισαγγελέα. Στη βάση ενός σαθρού κατηγορητηρίου που έστησε το κόκκινο παραδικαστικό, με κουκουλοφόρους μάρτυρες και υπηρεσιακούς δημοσιογράφους. Άντε να πω στον Γιάννη, τον Βαγγέλη ή τον Αντώνη, ότι πρέπει να ξεχάσουμε τα παλιά και να χαράξουμε κόκκινη γραμμή με το παρελθόν. Αύριο θα βρεθούν στο γραφείο του ανακριτή. Με ευθύνη του κανονικού Σύριζα. Καταπίνεται; Δεν καταπίνεται με τίποτα...

Έχωκαι άλλους φίλους. Δημοσιογράφους, πολιτικούς αναλυτές, καθηγητές πανεπιστημίου. Είναι αυτοί που σαν δημόσια πρόσωπα, έζησαν στο πετσί τους το μίσος και τη "δικαιολογημένη οργή"

του όχλου των αγανακτισμένων. Αυτών που υιοθέτησε ο Σύριζα και τους έστειλε και στη Βουλή. Τον έναν τον έβρισαν στον δρόμο καθώς περπατούσε με την κόρη του. Γερμανοσολιά τον αποκάλεσαν. Τον άλλο τον έφτυσαν στο εστιατόριο που έτρωγε με τους φίλους του. Ήταν μνημονιακός. Ο τρίτος έφαγε γιαούρτι. Ακούνε Κατρούγκαλο και τους ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Βλέπουν το βίντεο με τον αξύριστο με την rochette, να βαφτίζει την ωμή βία "καζούρα"...και μετά βίας δεν μπαίνουν στον πειρασμό να τον αρχίσουν στα χαστούκια.

Άλλοιαπέφυγαν την βία και είδαν το πρόσωπο τους και τη ζωή τους, ακόμα και την οικογένειά τους, βορά στα πρωτοσέλιδα του συριζαϊκού τύπου. Με όλων των ειδών τις συκοφαντίες να εναλλάσσονται με τον οχετό των δήθεν αποκαλύψεων, σε μια συντονισμένη (και ποινικά κολάσιμη) επιχείρηση δολοφονίας χαρακτήρων. Ούτε αυτοί είναι πρόθυμοι να ξεχάσουν, ούτε να συγχωρήσουν. Τα περί κανονικού Σύριζα τα ακούνε βερεσέ.

Αλλά απόμια άποψη όμως, ο Κατρούγκαλος και οι συν αυτώ είναι τυχεροί. Οι φίλοι μου δεν θέλουν, ούτε τους περνά από το μυαλό... να χρησιμοποιήσουν βία. Ούτε καν τώρα που ο Σύριζα βρίσκεται ξεδοντιασμένος και μαύρος από τη στάχτη στο καναβάτσο. Ούτε σχεδιάζουν αποκαλυπτικά δημοσιεύματα, ούτε σκέφτονται δικαστικές διώξεις. Δεν θέλουν ούτε εκδικητικές απολύσεις, ούτε ειδικά δικαστήρια και νέες σκευωρίες.

Θέλουν απλά να μπει ένα τέλος στον εφιάλτη και η χώρα να μπει σε μια πορεία κανονικότητας. Με ικανούς ανθρώπους, χωρίς ιδεοληψίες, και με σχέδιο για την υπέρβαση της κρίσης. Με μια κυβέρνηση ικανή να ανταποκριθεί στα στοιχειώδη, έστω κι αν σκάσει "στραβή στη βάρδια". Και ξέρουν ότι αυτό είναι αδύνατον, όσο ο Σύριζα και ο Αλέξης Τσίπρας είναι στα πράγματα. Γι' αυτό, δημοκρατικά και πολιτισμένα, θέλουν να εκφράσουν τον αντί Σύριζα εαυτό τους στην κάλπη.

Αυτό άλλωστεκάνει και τη διαφορά ανάμεσα στους αντί-Σύριζα φίλους μου και τον Σύριζα. Ο πολιτισμός...

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)